

grad av tillförlitlighet. Skola dessa beräkningar vara ägnade att läggas till grund för bedömningen av en fortsatt elektrifierings ekonomi måste uppenbarligen också vid desamma hänsyn tagas till den trafikökning med därav följande stegring av trafikinkomster, som brukar följa med övergången till elektrisk drift.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen i anledning av motionerna I: 9, 39, 64 och 182 samt II: 128, 208 och 404 hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande en fortsatt elektrifiering av statens järnvägar.

Stockholm den 6 juni 1936.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 312.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1936.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1936.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i gällande avlöningsreglementen för nyreglerade verk.

(Statsutskottets utlåtande nr 129.)

T i l l K o n u n g e n .

I en den 6 mars 1936 dagteknad proposition, nr 174, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels förklara, att de bestämmelser, som innefattas i följande författningsrum, nämligen

4 § och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451, jfr 1925 nr 270) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen,

4 § och 17 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

4 § och 14 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 9 juni 1922 (nr 379) för befattningshavare vid lots- och fyrstaten,

4 § och 13 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 21 maj 1926 (nr 177) för förste provinsialläkare och provinsialläkare, samt

4 § och 17 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänenverket

skola från och med den 1 juli 1936 upphöra att gälla;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i nämnda avlöningsreglementen vidtaga de ändringar, som härav föranledas.

De skäl, som anförts till stöd för de av Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna i förevarande avlöningsreglementen, synas riksdagen övertygande. Riksdagen delar jämväl departementschefens uppfattning, att ifrågavarande ändringar böra vidtagas utan samband med den numera igångsatta avlöningsrevisionen. Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag dels förklarar, att de bestämmelser, som innefattas i följande författningsrum, nämligen

4§ och 16 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451, jfr 1925 nr 270) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen,

4 § och 17 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk,

4 § och 14 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 9 juni 1922 (nr 379) för befattningshavare vid lots- och fyrstaten,

4 § och 13 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 21 maj 1926 (nr 177) för förste provinsialläkare och provinsialläkare, samt

4 § och 17 § 1 mom. sista stycket avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket

skola från och med den 1 juli 1936 upphöra att gälla;

dels ock bemyndigat Kungl. Maj:t att i nämnda avlöningsreglementen vidtaga de ändringar, som härav föranledas.

Stockholm den 9 juni 1936.

Med undersåtlig vördnad.
